

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De perseuerantia, & perseuerantibus: quòd fides & benevolentia seruanda
sit iis qui præcesserunt. cap. xxxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

Versutia, suspicacitas, diffidentia, malignitas, insidiandi studium, ac temeritas & ab. EA
d. Oia, male atque improbande vita & fatus sunt.

Hom. ad. Vers. irasc. Ne tantum malum nobis ipsiis inuehamus, hoc est, anima & morbum, rationis obscuratio-
nem, à De ab alienationem, propinquorum ignorationem, belli initium, calamitatum cum-
mulum, prauum demonem in animis nostris nascentem, ac velut impudentem quendam
inquinilum, pectoris nostri penetratia occupantem, & Spiritui sancto aditum precluden-
tem. Etenim ubi inimicitiae, contentiones, iracundiae, similitates, conflictiones, tumultus
in animis cicer non intermittunt, illic spiritus lenitatis minime requiescit.

Hom. ad. Vers. e- Antis fitis alacritatem praecedentium laborum sterilitas retundit. Si quidem & agriculto-
la, primis seminibus minime enatis, ad idem aruum denud conserendum seignior redditur.

Omnino, non audientem dicto esse, multorum & grauium malorum radix est. Rebella- G
re ac reluctari, ingentium malorum argumentum habet. Fidei enim morbum prodit, spei
vacillationem, morum tumorcm atque insolentiam. Neque enim quisquam contumacem se
praeberet, nisi prius monitorem improbarit. Nec rursus, qui Dei pollicitationibus fidem ad-
hibet, firmamque in ipsis fidem locat, quamvis dura & laboriosa sint, qua imperantur, ad
ea tamen unquam animo deficit.

Reluctatio imperiosam quandam animi insolentiam atq; contumaciam arguit: etiam si
alioqui sub humilitatis specie fiat.

Varius & artificiosus sermo, multosque nexus ac multam structuram habens, mille
formas assumit, atque innumeras conuersiones suscipit, subinde nimirum ad eorum, qui ad-
sunt, plausum gratiamque sese immutans.

Morum varietatem ac multiplicitudinem fuge. Varius serpens est: ac propterea ita mul- H
ctatus est, ut ipsi serpere neesse sit.

Philonit. Impudens aspectus, & pendula ceruix, ac continua superciliorum agitatio, & super-
bus incessus, & nulla ex re turpi rubore affici, foedissimi animi indicia sunt, obscuras pro-
lorum suorum formas in conspicuo corpore insculpentis.

De perseverantia, & perseverantibus: & quod fides & benevolentia
seruanda sit iis qui praecesserunt. C A P. XXXVI.

Ecli. 22. IDEM posside cum amico in paupertate illius: vt & in bonis illius læte- I
ris. In tempore tribulationis illius permane illi fidelis, vt & in hæreditate
illius cohæres sis. Tecto excipe alienum: & peruerteret te in tumultu, &
ab alienabit te à bonis tuis.

De pauperibus: & quod ab iis se auertere, aut eos contemnere non
oporteat. C A P. XXXVII.

Ipsal. 9. LAMOREM inopis & egeni exaudiens Dominus.
13. Factus est Dominus refugium pauperi. Non est oblitus cla-
mores pauperum. Non in finem obliuio erit pauperis: pa-
tientia pauperum non peribit in finem. Dum superbit impius, K
inceditur pauper. Tibi derelictus est pauper. Desiderium pau-
perum exaudiens Dominus. Consilium inopis confundit:
21. Dominus autem spes eius est. Edent pauperes & saturabun-
tur. Iudicabit Dominus pauperes populi: & saluos faciet filios pauperum.
39. Cognoui quia Dominus faciet iudicium inopis, & vindictam pauperum.
Pro. 17.13. Paupertas virum humiliat. Qui aspernatur pauperem, peccat. Pauper non
sustinet minas. Qui calumniatur egentem, ad iram prouocat factorem eius.
14. Pauper etiam ab amico deseritur. Humiles antecedit gratia. Omnia ope-
ra humilis manifesta sunt apud Deum. Omnis, qui pauperem amicum odit,
ab amicitia longè est. Melior est pauper iustus, quam diuca mendax. Ne vim
afferas